

Pre stupanja u EU Hrvatska mora da se izvini za genocid u Drugom svetskom ratu

By [James Bissett](#)

Global Research, May 17, 2010

[Nova Srpska Politička Misao](#) 6 April 2010

In-depth Report: [THE BALKANS](#)

Hrvatska se primiće finišu svoje višegodišnje trke za ulazak u Evropsku uniju. U tome su je podupirali njen tradicionalni saveznik Nemačka, kao i SAD – koje ohrabruju širenje EU na jugozapad, kako bi se uključio ceo Balkan, pa čak i Turska.

Hrvatska je ispunila najveći broj formalnih preduslova i njen ulaz u EU se očekuje u 2012. godini.

Međutim, postoji i jedan drugi – moralni – preduslov koji bi Hrvatska trebalo pre prijema da ispuni – to bi joj bilo u interesu.

Ona bi trebalo da u potpunosti i javno iznese svoju ulogu, ulogu lojalnog saveznika u okviru nacizma u Drugom svetskom ratu, kao i svoje vatreno učešće u genocidu protiv svog srpskog, jevrejskog i ciganskog (romskog) stanovništva. Ona retka, nejasna i bezvoljna poricanja koja su maskirana kao nekakva izvinjenja i kojima se Hrvatska koristila kako bi poboljšala svoj imidž se ne računaju. Ta zemlja treba da se suoči sa svojom genocidnom ulogom na isti onaj način na koji se Nemačka suočila sa svojom nacističkom prošlošću.

Baš ove nedelje, parlament Srbije se izvinio za svoju ulogu u sramnom srebreničkom masakru 1995. u kome je ubijeno nekih 8000 bosanskih muslimana. Do pre nekoliko godina, takvo izvinjenje bi bilo nezamislivo, ali pritisci za uključivanje u EU su naveli tu državu da se izvini za taj ratni zločin.

Vreme je da i Hrvatska učini to isto. Inače, Hrvatska ima i više no što je potrebno za izvinjenje, povodom zločina koje je izvršila tokom balkanskog konflikta devedesetih godina, ali mogla bi početi sa izvinjenjima za masovna ubistva koja je počinila tokom Drugog svetskog rata.

Tokom tog rata, mada procene variraju, hrvatski fašisti su pobili između 300.000 i 700.000 žrtava.

Kada su Hitlerove snage izvršile invaziju Jugoslavije u proleće 1941, desničarski ekstremisti Hrvatske, pod vođstvom Ante Pavelića i njegov fašistički ustaški pokret dobili su kontrolu nad Hrvatskom. Pavelić se sa oduševljenjem stavio na stranu nacističke stvari i odmah je započeo užasavajući pokolj protiv srpske manjine. Zvanična politika je bila popularno ovako definisana: Pobij trećinu Srba, prevedi drugu trećinu u rimokatolicizam i proteraj preostalu trećinu iz Hrvatske.

Rimokatolička crkva tvrdi da je osudila ta zlodela, ali podaci pokazuju mešavinu njenih

zvaničnih reakcija koje variraju od slabih osuda do prećutnog odobravanja. Dok su masakri bili u toku, hrvatski nadbiskup, Alojzije Stepinac, je blagosiljao novi režim, a Paveliću je bio priređen i prijem kod pape Pija XII. Izvestan broj fratara, franjevac, učestvovao je u tim ubistvima. Po završetku rata, Vatikan je pomogao ustaškim zločincima da izbegnu hvatanje i pobjegu u Južnu Ameriku.

Tokom tog rata, spaljivane su srpske pravoslavne crkve i mnoge srpske naseobine bile su zbrisane sa lica zemlje. Srbi, Jevreji i Cigani bili su internirani u koncentracione logore, u kojima su hiljade žrtava bile zaklane kao životinje.

Priroda ove klanice bila je tako užasavajuća, da su viši nemački oficiri u Hrvatskoj, uključujući i SS-obergruppenfirera (SS-general) Artura Flepsa bili zgađeni njome i zabrinuti da će to terati Srbe i Hrvate-protivnike ustaša, u redove pokreta otpora, pa su tražili da Berlin zaustavi te pokolje. Protesti su bili uzaludni i genocid je nastavljan. I viši italijanski oficiri su bili zgroženi tim ubistvima i ima podataka da su ne samo protestovali, nego i često pružali zaštitu žrtvama koje su bežale.

Po završetku rata, komunisti Josipa Broza Tita preuzeli su komandu u Jugoslaviji. Oni nisu imali želju da osude one strahotne događaje. Jugoslovenska parola je bila „Bratstvo i jedinstvo“. Činjeni su svi mogući naponi da se prošlost zakopa - a zbog toga što se Jugoslavija nije svrstala uz Sovjetski Savez, zapadne demokratije su imale malo interesa za obelodanjivanje tog genocida.

Za razliku od Nemaca, koji su shvatili moralnu obavezu da priznaju svoje zločine koji su izvršeni tokom nacističkog režima, građani Titove Jugoslavije i države Hrvatske nisu osećali takvu obavezu. Usled toga, pobijene žrtve i njihovi preživeli srodnici još uvek čekaju pravdu.

Čak i danas, mnogi Hrvati smatraju za nacionalne heroje Pavelića, kao i neke najgroznije ustaške zločince.

Predsednik Hrvatske, Stjepan Mesić se u svom govoru koji je održao u izraelskom Knesetu, 2001. godine, izvinio Jevrejima. U 2003. godini, pridružio se predsedniku Srbije u zajedničkom izvinjenju za "sva zla" koja su međusobno učinjena tokom balkanskog konflikta.

Toliko oprezno sročena zvanična izvinjenja jesu korak u dobrom pravcu, ali i sami Hrvati treba da pokažu da se istinski odriču prošlosti.

Ima dokaza da im predstoji još vrlo dug put u tom pravcu. Gomile na fudbalskim utakmicama i koncertima u Hrvatskoj vitlaju ustaškim i nacističkim simbolima i pevaju i izvikuju stare fašističke pesme i parole. Hrvati optuženi od strane Međunarodnog Krivičnog Tribunala za bivšu Jugoslaviju takođe se slave kao branioci nacije.

Hrvatska mora da se očisti od svoje mračne prošlosti. Njeno stalno poricanje užasavajućih zločina izvršenih u dvadesetom veku dovelo je do onoga što izbegla hrvatska književnica Dubravka Ugrešić naziva "kulturom laži".

Sve dok Hrvatska ne bude u stanju da nauči da kazuje istinu o svojoj istoriji, za nju ne sme biti mesta u Evropskoj Uniji.

James Bissett je bivši ambasador Kanade u Jugoslaviji 1990-92

Prevod sa engleskog: **Vasilije Kleftakis**

Originalni tekst na engleskom možete naći na [Christian Sciene Monitor](#)

The original source of this article is [Nova Srpska Politička Misao](#)
Copyright © [James Bissett](#), [Nova Srpska Politička Misao](#), 2010

[Comment on Global Research Articles on our Facebook page](#)

[Become a Member of Global Research](#)

Articles by: **[James Bissett](#)**

Disclaimer: The contents of this article are of sole responsibility of the author(s). The Centre for Research on Globalization will not be responsible for any inaccurate or incorrect statement in this article. The Centre of Research on Globalization grants permission to cross-post Global Research articles on community internet sites as long the source and copyright are acknowledged together with a hyperlink to the original Global Research article. For publication of Global Research articles in print or other forms including commercial internet sites, contact: publications@globalresearch.ca
www.globalresearch.ca contains copyrighted material the use of which has not always been specifically authorized by the copyright owner. We are making such material available to our readers under the provisions of "fair use" in an effort to advance a better understanding of political, economic and social issues. The material on this site is distributed without profit to those who have expressed a prior interest in receiving it for research and educational purposes. If you wish to use copyrighted material for purposes other than "fair use" you must request permission from the copyright owner.

For media inquiries: publications@globalresearch.ca